

επινύμωσις

Το πετρέλαιο του μέλλοντος

Απαριθμώντας τις συνέπειες των φετινών καταστροφικών πυρκαγιών υπολογίζουμε συνήθως τις πλημμύρες που θα έρθουν και τη διάβρωση γης των περιοχών που κήηκαν. Συζητάμε για σχέδια, μοντέλα αντιμετώπισης, αντιπλημμυρικά - αντιδιαβρωτικά έργα για τα καμένα, προγράμματα αναδάσωσης. Υπολογίζουμε τι είχαμε, τι χάσαμε, τι μπορεί να υποστούμε...

Υπάρχει ωστόσο μια παράμετρος που συχνά μας διαφεύγει και δεν τη συμπεριλαμβάνουμε στις απώλειες: το νερό.

Τα δάση λειτουργούν ως οι υδατοσυλλέκτες της κάθε περιοχής. Συγκρατούν τα νερά και εμπλουτίζουν τους υδροφόρους ορίζοντες της επικράτειάς τους. Γι' αυτό και οι περιοχές που έχασαν τα δάση τους ή έχουν την ατυχία το γεωανάγλυφό τους να είναι πετρώδες υποφέρουν από τη λειψυδρία.

Είναι πασιφανές τι θα συμβεί στο μέλλον. Χάνουμε ολόκληρες περιοχές από τον αέ-

ναο κύκλο του, αυτό που έχουμε το ξοδεύουμε αφειδώς και πάνω απ' αυτά και οι κλιματικές αλλαγές μάς απειλούν με ερημοποιήσεις.

Τι πρέπει να γίνει λοιπόν;

Δεδομένων των εντεινόμενων προβλημάτων της ξηρασίας και της έλλειψης νερού,

Της **ΛΙΑΝΑΣ ΓΟΥΤΑ**

η ΕΕ προωθεί μια βιώσιμη ευρωπαϊκή στρατηγική για τη διαφύλαξη του ζωτικού αυτού αγαθού. Τη στρατηγική υπαγορεύει το ποσοστό περιοχών - κατοίκων της που πλήττονται κάθε χρόνο από ξηρασία, το οποίο αυξήθηκε από 6% στο 13% επιβαρύνοντας την οικονομία της κατά 100 δισ. ευρώ.

Η Ελλάδα έχει σήμερα τη δυνατότητα όχι μόνο να συμπλεύσει αλλά να υπερκεράσει με μια «ανώτερη» στρατηγική για το νερό. Ηρθε ο καιρός -οι φετινές πυρκαγιές θα μπορούσαν να γίνουν η αφορμή- να χαράξουμε μια βιώσιμη ελληνική στρατηγική για το νερό ανά περιφέρεια και ανά υδρογεωλογική λεκάνη. Η ευρωπαϊκή οδηγία 2060/2000 δείχνει το δρόμο, αλλά για τη χώρα μας με τα πολλά διασυννοριακά νερά αυτό δεν είναι αρκετό.

Κάθε δήμος, κάθε νομός (η Θεσσαλονίκη έχει μεγαλύτερη ανάγκη) μπορεί να χαράξει ένα βιώσιμο σχέδιο συγκράτησης - αξιοποίησης - εξοικονόμησης των νερών (Μας το υπέδειξε άλλωστε και η ανομβρία του φετινού χειμώνα). Να υλοποιηθούν φράγματα υδρομάστευσης και εμπλουτισμού των υπόγειων νερών ακόμη και για παραπόταμους και χειμάρρους. Να διδαχτεί η ηπειρωτική Ελλάδα από τη νησιωτική. Να φτιάξουμε συγκεκριμένα μικρά και μεγάλα έργα και το... πετρέλαιο του μέλλοντός μας να βρίσκεται διαρκώς στον πυρήνα των πολιτικών δράσεων.